

[Skræppenb rg Nielsen.]

på, at regeringen allerede har fremsat forslag om en mere intensiv overvågen af prisudviklingen. Ja vel, også mit parti har fremsat et sådant forslag. Vi har fremsat det, fordi det må stå alle klart, at priser og avancer må undergives en effektiv kontrol.

Det må stå klart, at yderligere prisstigninger og avanceforhøjelser som helhed ikke tolereres, og at man bl. a. på denne måde gør noget alvorligt for at standse den forrygende inflation, vi i øjeblikket er midt inde i, en inflation, der først og fremmest rammer de svageste i samfundet på samme tid, som andre tjener sig rige.

Det er imidlertid ikke alene prisudviklingen og avanceudviklingen, det er galt med. For at gøre billedet helt klart må vi have den bagved liggende spekulation med foruden en hel masse andre ting, som jeg ikke ved denne lejlighed skal komme nærmere ind på. I de sidste år har vi været vidne til en næsten uhæmmet spekulation ikke mindst i jord, i bygninger, i boligbyggeri og i naturværdier. Der spekuleres som aldrig før, og der tjenes penge som aldrig før. Agter regeringen at gøre noget effektivt for at standse denne spekulation? Af den højtærede finansministers fremsættelsestale fremgår det i hvert fald ikke, at man agter at gøre noget som helst. Derimod ved regeringen ganske præcis, hvad den har at gøre, hvis der bliver tale om udgifter ud over budgetforslaget som følge af nye indkomststigninger. Så må der skaffes finansiel dækning herfor gennem øgede statsindtægter, d. v. s. nye skatter, eller gennem besparelser, d. v. s. nye nedskæringer. Umiddelbart er det risikoen for en stærk forøgelse af pengeindtægterne, der er mest akut, siger den højtærede finansminister, men ikke et ord om indgreb over for den spekulation, der i øjeblikket rider dette land som en mare, den spekulation, som er årsag til, at priserne stiger og stiger og stiger på jord, på bygninger, på byggegrunde, på huse, på beboelseslejligheder, på naturværdier og på en hel masse andre ting, som er ganske afgørende i et moderne samfund.

Jeg tror, den højtærede finansminister tager afgørende fejl, jeg tror, den høje regering tager afgørende fejl, hvis den tror og mener, at det kun er en del af befolkningen,

der skal tvinges til at spænde livremmen ind, medens andre fortsat kan skabe sig om-trent, som de vil. Jeg skal være den sidste til at påstå, at regeringen alene har ansvaret for den uheldige økonomiske situation, vi er ved at komme i. Jeg ved vel, at de midler, selv en regering har til ved et finanslovsfor-slag at indvirke på den økonomiske situa-tion, er begrænsede, og at det vel nærmest må siges at være et spørgsmål om over- eller underskud på statsregnskabet, men rege-ringen er imidlertid langt fra uskyldig. Den delvis forfejlede finanspolitik lagt sammen med de forskellige forvirrende og delvis hinanden modvirkende indgreb, som rege-ringen og folketingets flertal har foretaget i den sidste tid og synes at ville fortsætte med, har ført til det resultat, at vi nu hver måned kan konstatere et konstant og hastigt voksende minus i valutabehold-ningen, således at vi fra en officiel valu-tabeholdning på 1,6 milliard kr. i 1959 allerede har måttet afgive den ene mil-liard kr.

Men — for der er jo næsten altid et men — den bagved liggende valutasituation er så langt, langt værre, for så vidt mit skøn er rigtigt. Vi må nemlig regne med, at den ham-string af varer, der fandt sted herhjemme, før omsætningskatten trådte i kraft, har for-øget de danske importørers gæld i udlandet med i hvert fald yderligere fra en halv til en hel milliard kroner. Denne importørgæld er endnu ikke betalt, bl. a. fordi importørerne hellere vil skyldte pengene bort i udlandet, fordi renten dér er lavere end her i landet, men det afgørende er, at når denne gæld en-gang betales — og betales skal den jo — så vil den lille valutabeholdning på ca. 600 mill. kr., som vi i dag råder over, slet ikke slå til. Den vil forsvinde som dug for solen, og en ny såkaldt valutapukkel vil komme for dagen.

Jeg agter naturligvis ikke her i dag lige-frem at gentage de synspunkter om mange ting, som mit partis ordfører, det ærede med-lem hr. Aksel Larsen, gjorde gældende i torsdags under debatten om udskrivnings-lovsforslaget, og hvad dermed fulgte i rela-tion til den øjeblikkelige økonomiske situa-tion, synspunkter, der meget vel kan anføres også under debatten om finanslovsforslaget. Jeg synes dog, det fortjener at blive gen-taget, at finanslovsforslaget regner med en